

Snahou autora této práce byla interpretace dvou téměř totožných objektů nalezených v průběhu rozsáhlého archeologického výzkumu v areálu bývalých kasáren Jiřího z Poděbrad na náměstí Republiky na Novém Městě pražském. Objekty, které byly odkryty s téměř ročním odstupem v letech 2004 - 2005, dělila vzdálenost 50 m. Jednalo se o do podloží zahloubené jámy západovýchodní orientace na jejichž dně bylo odhaleno torzo konstrukce. První z objektů byl značně narušen mladšími zásahy ze 17. století. Z jeho celkové podoby se nám tak dochovala prakticky pouhá polovina. Druhý z objektů, odhalený v ploše vlastního náměstí Republiky (téměř naproti vchodu do kostela sv. Josefa) mladšími zásahy poničen nebyl. Jednalo se o podélnou jámu o délce 4,4 m, maximální šířce (ve střední části) 1,8 m a hloubce okolo 1,2 m. V jejím středu spočíval topný kanál tvořený dvěma řadami diabasových kamenů (délka 0,63 - 1,35 m). Právě ty bývají, vzhledem ke svým výborným tepelně-akumulačním vlastnostem, typickou součástí středověkých pyrotechnologických objektů nacházených v pražském prostředí. Spáry mezi jednotlivými kameny a jejich svrchní partie byly vyplněny mazanicí. Na tuto konstrukci byl vynesena jílový prstenec o vnitřním průměru mezi 0,65 až 0,85 m, přičemž jeho šíře byla od 5 do 20 cm. Výplně zásypů obou objektů tvořily převážně zahliněné šterkopísky. Z těchto zásypů bylo vyzdviženo četné množství drobných slitků a kapiček kovu pokrytých zelenou korozí, které oba objekty hned od počátku řadily mezi zařízení sloužící k výrobě nebo zpracování barevných kovů (celkově se jednalo téměř o 0,5 kg). Vybrané vzorky byly podrobeny odborným analýzám, které potvrdily jejich příslušnost k cínovému bronzu s mírnou příměsí olova. Vyzdvižené zlomky soudržné mazanice představovaly více než 28 kg. Některé z nich se staly dalším vodítkem k možné původní funkci a podobě těchto objektů.